

Præmisser fra Flygtningenævnets afgørelse

Flygtningenævnet stadfæstede i marts 2015 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Afghanistan. Indrejst i 2013.

Flygtningenævnet genoptog i oktober 2015 sagen til behandling på et nyt mundtligt nævnsmøde, som fandt sted i april 2016.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk pashtun og muslim fra Kunar, Afghanistan. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har under den oprindelige asylsag, både før og efter hjemvisningen af sagen, som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Afghanistan frygter, at han vil blive dræbt af Taliban, idet han har arbejdet for den afghanske efterretningstjeneste og de amerikanske styrker. Ansøgeren har endvidere henvist til, at han frygter at blive retsforfulgt af de afghanske eller amerikanske myndigheder, idet de mener, at han har tilsluttet sig Taliban.

Ansøgeren har til støtte for sit asylmotiv forklaret, at han den 19. juni 2007 begyndte at arbejde for the National Directorate of Security. Ansøgerens opgaver bestod blandt andet i at fungere som førstehjælpslæge og arrestere mistænkte talebanere. Ansøgeren har oplyst, at han på grund af sit arbejde modtog to trusselsbreve fra Taliban i henholdsvis 2011 og 2012. I 2011, efter han havde modtaget det første trusselsbrev, blev ansøgeren udsat for et skudattentat, idet han blev beskudt af ukendte personer på vej hjem til sin bopæl, mens han kørte i bil. I november 2013 blev ansøgeren kidnappet af Taliban og var tilbageholdt i fire måneder, hvor han blev afhørt, udsat for vold og anklaget for at arbejde for de afghanske og amerikanske myndigheder. Ansøgeren formåede at flygte fra Taliban, da basen blev udsat for et flyangreb. Ansøgeren har endvidere forklaret, at hans familie, mens han var tilbageholdt af Taliban, blev opsøgt af hans tidligere arbejdsgiver og de amerikanske myndigheder, der ledte efter ham, idet de troede, at han havde tilsluttet sig Taliban.

Flygtningenævnet kan lægge til grund, at ansøgeren har arbejdet som soldat og med førstehjælp på en amerikansk base i Kunar-provinsen, og at Taliban i den forbindelse to gange er fremkommet med skriftlige trusler over for ham. Nævnet finder imidlertid ikke, at truslerne, der blev afleveret på familiens bopæl i slutningen af 2011 og begyndelsen af 2012 har haft en sådan karakter og intensitet, at ansøgeren har sandsynliggjort, at Taliban fortsat vil opsøge ham. Der er herved lagt vægt på, at ansøgeren fortsatte sit arbejde på basen, efter han fik de to trusselbreve uden at der skete yderligere frem til hans orlov i oktober 2012, ligesom han ikke modtog yderligere trusselbreve eller henvendelser frem til sin udrejse i april 2013. Ansøgeren har under nævnsmødet forklaret, at det var en del af jobbet at modtage den slags breve, og at det var en risiko, som han accepterede. Dette understøttes af, at ansøgerens familie ikke på noget tidspunkt er blevet opsøgt eller truet af Taleban, og at ansøgeren i forbindelse med en kidnapning fremstod uprofileret over for Taleban, der på trods af hans arbejde på den amerikanske base ikke fandt ud af hans rette identitet. Nævnet lægger således i overensstemmelse med ansøgerens forklaring til grund, at han i 2013 blev kidnappet af Taleban, men at denne kidnapning ikke havde forbindelse til ansøgerens arbejde for de amerikanske styrker, ligesom det lægges til grund, at han ikke under tilfangetagelsen blev identificeret. Nævnet finder derfor, at denne kidnapning ikke har profileret ansøgeren, og at ansøgeren ikke risikerer fortsat forfølgelse på grund af kidnapningen eller på grund af sit tidligere arbejde på den amerikanske base.

Flygtningenævnet kan ikke lægge ansøgerens forklaring om, at hans far efter ansøgerens indrejse i Danmark i 2014 modtog endnu et trusselsbrev med besked om, at han skulle stoppe sit arbejde for amerikanerne, til grund. Flygtningenævnet har herved lagt vægt på, at det forekommer usandsynligt, at Taliban ikke skulle vide, at ansøgeren var ophørt med at arbejde for de amerikanske styrker to år forinden. Flygtningenævnet finder heller ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at den skudepisode, han var udsat for i 2011, har forbindelse til hans arbejde for de amerikanske styrker, idet det alene beror på hans egen formodning, at der skulle være denne sammenhæng.

Flygtningenævnet finder, at ansøgerens forklaring om, at han frygter myndighederne og de amerikanske styrker, fordi disse mistænker ham for at have tilsluttet sig Taleban, ikke kan føre til, at ansøgeren meddeles opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7. Der er herved lagt vægt på, at det alene beror på ansøgerens egen formodning, at de amerikanske styrker eller myndigheder skulle mistænke ham for at tilhøre Taliban, og at ansøgeren tidligere har fortalt amerikanerne om de to trusselsbreve fra Taliban og hans frygt for Taliban.

Flygtningenævnet finder herefter, at det ikke er sandsynliggjort, at ansøgeren ved en tilbagevenden til hjemlandet vil være i risiko for konkret og individuel forfølgelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, eller i reel risiko for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”